

CF-kasernen kunne på maks. 20 minutter fra alarmens indløb have etableret en slangevej fra nærmeste vandsted 600 m borte, skriver de menige bl.a. i brevet til indenrigsministeren og civilforsvarsstyrelsen.

Spørgsmålet er ikke, om kroen kunne være reddet, fortsætter de, men snarere, hvorfor man ikke tilkaldte os. I forvejen er afsavnene ved at have vagt store, men når man som i et tilfælde som dette føler, at der intet formål er med disse afsavn, må man forbitres.“

Det er jo rigtigt, den gamle kro kunne have været reddet, hvis man havde været lidt smidig og ikke havde hængt sig i kontraktforhold, men havde tilkaldt anden hjælp.

Jeg vil også gerne lige have lov at citere fra bladet Brandfare og Brandværn, hvor man, efter at man har trukket nogle linjer op om den konkurrence, der er ført, kommer frem til en konklusion:

„Det har således ikke ved nærværende undersøgelse været muligt at afkræfte mistanken om, at brandskadetabene her i landet er uforholdsmæssigt høje, og at årsagen hertil kan være brandvæsenernes utilstrækkelighed; og det fremgår klart, at Danmark er et af de undersøgte lande, som ofrer mindst på driften af brandvæsener. I sig selv pinligt, når vi ligger i den tungeste ende med hensyn til brandskadetabene.

Konklusionen må derfor blive, at vi for at kunne dimensionere brandvæsenerne hensigtsmæssigt må skaffe os en væsentlig bedre statistisk baggrund, og at den ufrugtbare strid mellem kommunale brandvæsener og Falck-Zonen må afløses af et snævert samarbejde på landsplan.“

Det er jo netop det, jeg prøver at tilsigte, så vi får den hurtigst mulige hjælp, således at ministeren kan blive reddet fra sit hjerteslag, som jo ikke er utænkeligt, og at vi kunne have reddet denne gamle kro. Jeg kan ikke se, at der er noget skørt i at fremsætte et sådant forslag.

Jeg skal lige sige til fru Ritta Ahm, inden jeg slutter, at hun er fuldstændig uden jordforbindelse, for hvis hun havde fulgt med i tingets arbejde, ville hun have opdaget, at jeg har stillet spørgsmål om dette emne til indenrigsministeren op til flere gange. Jeg har stillet spørgsmål til justitsministeren om udrykningssignaler osv. og har virkelig

gravet i dette problem, så der er skam saglig argumentation ved at komme med et sådant forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om det civile beredskab. (Ophævelse af folketingsudvalget angående det civile beredskab) [af Voigt m. fl.].

(Lovforslag nr. 6. Fremsat 8/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

På indenrigsministerens vegne skal jeg sige følgende: det er jo også et af fremskridtspartiets gengangerforslag, idet lovforslaget fremsættes uændret i forhold til det forslag, der blev fremsat den 18. april 1975. I overensstemmelse med indenrigsministerens udtalelse ved førstebehandlingen den 16. maj 1975 af dette forslag kan jeg gå ind for, at det særlige 11 mands udvalg om civilforsvaret og det civile beredskab ophæves, og at dets opgaver overføres til forsvarsudvalget.

Når regeringen ikke har fremsat forslag som det foreliggende, er det, fordi vi mener, at en ophævelse af udvalget uden skade kan afvente en kommende lovrevision.

Såfremt lovforslaget ikke bliver vedtaget, er indenrigsministeren villig til fortsat at sende årsberetningen om arbejdet inden for det civile beredskab og den dermed sammenhængende beretning vedrørende civilforsvaret såvel til forsvarsudvalget som til 11 mands udvalget, således som indenrigsministeren allerede har gjort, for så vidt angår beretningerne for kalenderåret 1974.